

Z PAMÄŠTÄ JEDNÄHO Ä ESTNÄCTKY 3 - UKÄ½, CO DOKÄ½EÄ

StÄ™eda, 17 leden 2018

SkonÄily prázdniny, a já nastoupila na stÄ™ední školu. Byla to doba pohodová, byli jsme mladí, rozesmátí a plní elánu. Tehdy byla veliká móda mít dvojsedadlového pionýra... Kluci se pÄ™edhánÄli, kdo ho bude mít dÄ™ív, a také si ho rÄ™znÄ› upravovali, polepovali a vylepšovali. Moje kamarádka NaÄ•a mi navrhla, Ä¾e bychom si mohly udÄ›lat také Ä™idiÄ•ák a klukÄ™m ukázat, Ä¾e i holky dokáÄ¾ou ....

UÄ•ení v autoškole nám šlo dobÄ™e, jízdy jsme zvládly, závÄ›reÄ•né testy také. Do Ä•trnácti dnÄ™ jsme dostali Ä™P a mohly „konat“. NaÄ•a dostala pionýra od táty hned, já ne. Otec tenkrát jezdil do kasáren na takové pÄ™íšeÄ™e, byl to hrozný nepodarok a jmenovalo se to Stadion. A pro jistotu Ä•ervený. Vypadalo to prostÄ› hroznÄ›...

A jednoho dne si mnÄ› otec postavil k tomu "stroji" a Ä™ekl, abych mu tedy dokázala, Ä¾e umím jezdit, a pak Ä¾e se ukáÄ¾. Tak jsem na tu pÄ™íšeru vlezla a rozjela se. Jenom jsem se modlila, aby mÄ› nikdo nevidÄ›l. Ale jako na potvoru proti mÄ› šla parta vojákÄ™ na vycházku. Já jsem zazmatkovala a protoÄ¾e jsem za Ä¾ádnou cenu nechtÄ›la, aby mÄ› na tom Stadionu vidÄ›li, tak jsem sjela do pole s kukuÄ™icí.. Tam jsem pak tiše Ä•ekala, aÄ¾ vojáci zajdou. Poté jsem tu potvoru zase vytáhla, k domovu ji dovedla a uÄ¾ nikdy na ni nesedla. Takhle skonÄila moje touha být frajerkou na dvojsedadlovém pionýru… A uÄ¾ nikdy jsem Ä™idiÄ•ák nepouÄ¾ila, nikdy.. No, a pÄ™edstavte si, Ä¾e ten mÄ™j otec to pÄ™í kaÄ¾dé moÄ¾né pÄ™íleÄ¾itosti k lepšímu. HodnÄ›, ale opravdu hodnÄ› dlouho. HANKA TULIPÁN